

EDICE: ERNEST HEMINGWAY (souborné dílo)

obálka knihy Pohyblivý svátek (celkový pohled)

Promáčené listí leželo na dešti, vítr hnal na zastávce déšť do velikého zeleného autobusu a v Café des Amateurs bylo plno, okna zevnitř zamžená horkem a kouřem. Byla to smutná, bídě vedená hospoda, kam se slézali pijáci z okolí, a pro ten pach špinavých těl a kyselý puch opilství jsem se jí vyhýbal. Chlapi i ženské, co chodili k Amatérům, bývali věčně opilí, nebo aspoň pořád, pokud na to měli. Většinou vínem, co se tu dávalo na půllitry nebo na litry. Mívali tu reklamu na celou řadu aperitivů s nezvyklými jmény, jenže ty si mohl dopřát málokdo, leda jako základ pro opití vínem. Ženským pijákům se říkalo poivrottes a znamenalo to ožralkyně.

Café des Amateurs byla žumpa rue Mouffetard, té báječné, přecpané, úzké jarmareční uličky, co vedla na náměstí Contrescarpe. Staré činžáky tu mívaly v každém patře u schodů jeden záchod, sedělo se na bobku a po obou stranách otvoru bývaly přidělané stupačky ve tvaru boty, aby locataire neuklouzl. Žumpy, do kterých ústily, se v noci vybíraly pumpou do voznic tažených koňmi. v létě, když byla všechna okna dokořán, bývalo pumpu slyšet a pronikavě to páchlo. Voznice mívaly hnědý a šafránový nátěr, a když chlapi pumpovali při měsíčku v rue du Cardinal Lemoine, vypadaly ty válce na kolech s párem koní jako malba od Braqua. Žádná však nevypumpovala Café des Amateurs. Zežloutlá vyhláška, která tu hlásala zákonné pokuty a tresty za veřejné opilství, byla celá

od much a nikdo jí nevěnoval pozornost, a zrovna tak i hosté tu bývali samí ohavně páchnoucí štamgasti. s prvním studeným zimním deštěm na člověka najednou dolehl všechn smutek města. Na procházce už nebylo vidět vršky vysokých bílých domů, jen mokrou čern ulic a zavřené dveře malých krámků, bylinkářství, papírnictví, trafiky, pokoutní andělíčkářky, a hotel, kde kdysi umřel Verlaine a kde jsem teď měl já mansardu na psaní.

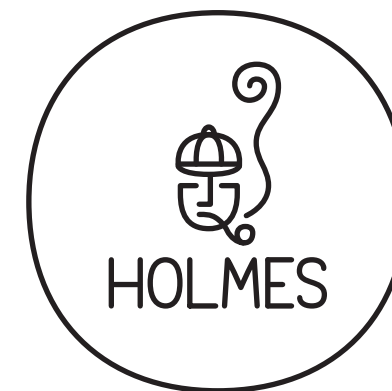
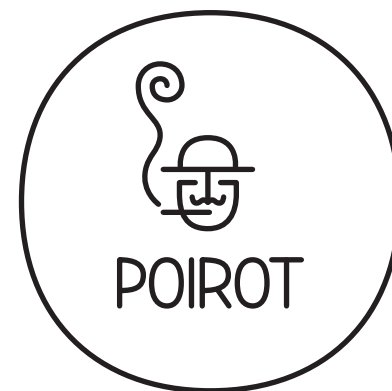
Do té mansardy vedla tři nebo čtyři patra schodů a byla tam velká zima. Věděl jsem, nač by mě přišla otýpka klestí, tři balíčky drátem svázaných borových třísek na zátop, dlouhých jako špaček tužky, a kolo napůl proschlého tvrdého dříví, poněvadž to všechno bych musel koupit, kdybych chtěl tu místnost vytopit. a tak jsem si zašel na-proti podívat se na střechu v dešti a zjistit, jestli se někde z komína kouří a jak jde kouř. Žádný kouř nešel a představil jsem si, jak bude možná komín prostydlý a nepotáhne a jak bude nejspíš v místnosti plno čoudu, topení přijde vniveč a budou to vyhozené peníze, a tak jsem šel po ulici dál. Minul jsem lyceum Jindřicha Čtvrtého a starý kostel Saint-Étienne-du-Mont, přešel jsem větrem zametené place du Panthéon a zahnul doprava, abych se schoval, až jsem pak vyšel na závětrné straně bulváru Saint-Michel a sunul jsem se po něm dál, minul jsem Cluny a bulvár Saint-Germain, až jsem konečně došel na place Saint-Michel k pěkné kavárničce, kterou jsem už znal. Byla to

11

12

EDICE: ERNEST HEMINGWAY (souborné dílo)

obálka knihy Pohyblivý svátek (vnitřní dvoustrana)

EDICE: SLAVNÁ DETEKTIVNÍ TROJICE

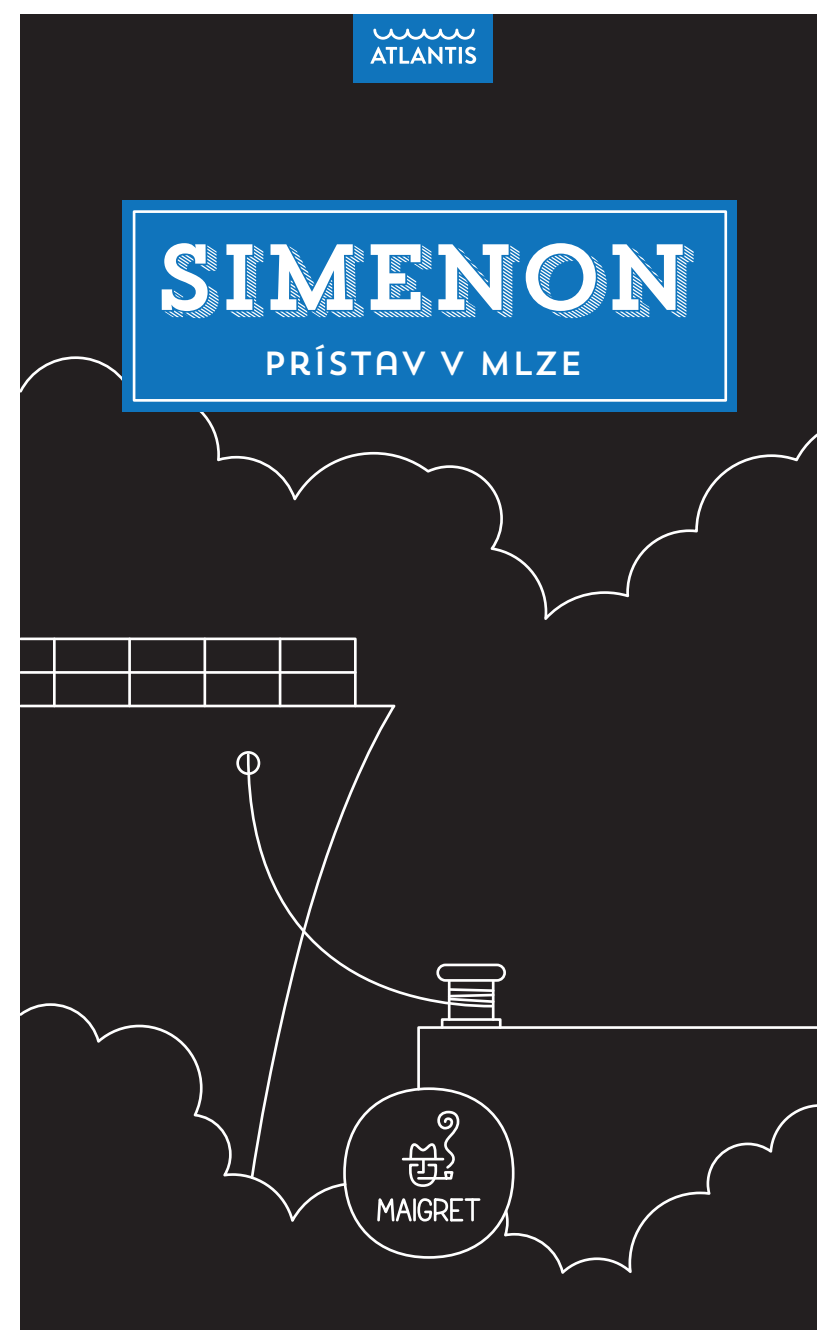
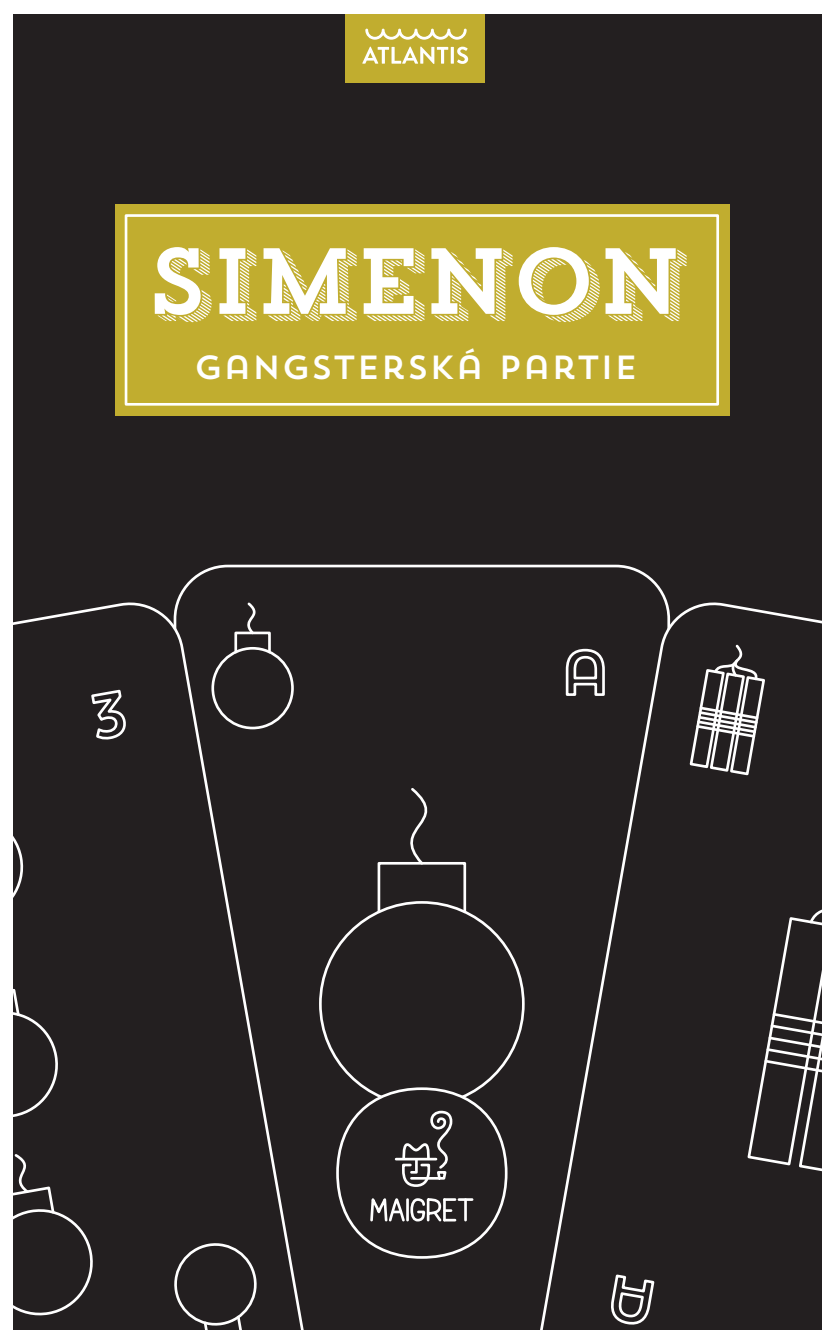
značky edice (jednotlivých detektivů)

(budou součástí obálek knih, které jinak mají jednotnou úpravu)

EDICE: SLAVNÁ DETEKTIVNÍ TROJICE

obálky příběhů detektiva Maigreta

EDICE: SLAVNÁ DETEKTIVNÍ TROJICE

obálky příběhů detektiva Maigreta